

CECHOWANIE (4) sb n

Pierwsze e, o oraz a jasne, końcowe e z tekstów nie oznaczających é.

sg N cechowani(e) (2). ◇ G cechowanią (1). ◇ L cechowaniu (1).

Sł stp brak, Cn s.v. piątno; Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów) s.v. cechować.

Opatrywanie znakiem, znakowanie, piątnowanie (4) :

cechowanie czego (1): Tudicula, [...] Żelazo/ dłuto/ piątno do cechowania kłód/ beczek/ y ynłych fędów należące. Mącz 467c.

W przen [czego] (1) : Po tych przełtráchoch á po tym cechowaniu tych bełtiy/ tu iuż też Apołtoł wypifuie/ iáko theż náłz Báránek Pan náłz Iezus Kriftus cechuie wierne łwoie RejAp 116v.

a. *Wypalanie piątna jako kary za popełnione przestępstwo; może też rezultat cechowania – wypalone piątno; ustio Mącz (2) : Tákíe cechowanie ná złodzieioch dla thego bywa/ áby ie ludzie ználi/ á ich fy e ftrzegli. GroicPorz kkv.*

Szereg: »piątnowanie albo cechowanie« (1): Ustio item, Palenie gorącym żelázem/ piątnowanie álbo cechowanie. Mącz 508d.

Synonimy: piątnowanie, pryskowanie, znamionowanie.

*Cf 1. **CECHOWAĆ***

ZZa